

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku A. S.

przy uczestnictwie Gminy Miasta Z. i in.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 lutego 2013 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 30 października 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w N. postanowieniem z dnia 30 października 2012 r. odrzucił skargę kasacyjną od postanowienia tego Sądu z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie

o zasiedzenie. Przyczyną odrzucenia skargi było niewniesienie od niej opłaty. Wnioskodawca wniósł o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu kasacyjnym oraz o zwolnienie go od opłaty od skargi kasacyjnej. Na skutek tego wniosku ustanowiono dla niego pełnomocnika z urzędu, lecz wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej oddalono. Pełnomocnik z urzędu wniósł skargę kasacyjną wraz z nowym wnioskiem o zwolnienie od opłaty od tej skargi. Sąd Okręgowy odrzucił ten wniosek i odmówił uzasadnienia postanowienia o odrzuceniu.

Wnioskodawca wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 października 2012 r. Podniósł, że wadliwie odrzucono skargę kasacyjną, ponieważ wcześniej wadliwie odrzucono wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej. Ponieważ odrzucenie wniosku nie mogło zostać wcześniej zaskarżone, skarżący wskazuje, że zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej stwarza mu tę możliwość po raz pierwszy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Przyjęcie rozumowania skarżącego, po pierwsze, prowadziłoby do obejścia wyraźnego zakazu zaskarżania postanowienia o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych okolicznościach (art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jedn. tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.). Po drugie, trudno kontrolować postanowienie o odrzuceniu tego wniosku, skoro z mocy prawa nie jest ono uzasadniane. Po trzecie, porównanie obu wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych dowodzi tożsamości okoliczności faktycznych, a tym samym prawidłowości odrzucenia drugiego wniosku.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).